

Kuran Ayetlerine Anlam Vermede Keyfilik – 2

Yayınlanma Tarihi: 13 Mayıs 2019

Cin 72/5

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

Şüphesiz biz, insanların ve cinlerin Allah hakkında asla yalan söylemeyeceklerini sanıyorduk (DİB Meali).

(Not: Çalışmamızda yeri geldikçe verilen ayetlerin çevirileri çoğunlukla Diyanet İşler Başkanlığı Mealinden verilmiştir. Bu tercih; söz konusu mealin, anlamı doğru yansıttığını kabul ettiğimiz anlamına gelmemektedir.)

Tıpkı bu sözü söyleyenler gibi bizler de din konusunda karşımıza çıkanların iyi niyetinden şüphe etmiyoruz! Beğensek de beğenmesek de din konusunda alim olarak ortaya çıkan hiçbir hocanın art niyetli olabileceğini aklımıza dahi getiremiyoruz.

Hem bu nasıl olabilir ki!...

Hayatını dine vermiş, birçok dünya zevkini terk etmiş, üstelik Arapça bilgisi ve ezberi karşısında birkaç kelâm dahi edilemeyecek kadar donanımlı ve müktesebata hâkim olan bir alimin karşısına çıkıp, nasıl olurda “Sen art niyetle Kur’an’a yanlış şeyler söyletiyorsun!” denilebilir... Bunu söyleyebilmek için sağlam bir burhana ihtiyaç vardır. Ne var ki ne kadar güçlü delilleriniz olsa ve bunları ortaya koymuş olsanız da muhatap bu sefer; “Vay! Beni tekfir ediyorlar!..” diyerek feveran edecektir. İçinde bulunulan toplum ise hemen şu ayeti önünüze koyacaktır!

Nisa 4/94

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Ey iman edenler! Allah yolunda sefere çıktığınız zaman, gerekli araştırmayı yapın. Size selâm veren kimseye, dünya hayatının geçici menfaatine (ganimete) göz dikerek, “Sen mü’min değilsin” demeyin. Allah katında pek çok ganimetler vardır. Daha önce siz de öyle idiniz de Allah size lütufta bulundu (müslüman oldunuz). Onun için iyice araştırın. Çünkü Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır. (DİB Meali)

“Ben Müslümanım!” diyenleri tekfir etmenin önüne kalın bir çizgi olarak konulan bu ayet iyi ki var! Ancak ayetin içeriği tam olarak neyi anlatıyor diyerek ona yakından bakan var mı acaba?..

Ayetin sefere çıkan Mü’minlere hitap ettiği açıktır!.. Allah, sefere çıkıldığında Mü’minlere; (لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ) “size selam veren kimseye” (DİB Meali) ganimet gözeterek (لَسْتَ مُؤْمِنًا) “sen mü’min değilsin” demeyin, demektedir. Oysa kelimelerine biraz dikkat edildiğinde, (لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ) (limen elkâ ileykumu-sselâme) ayetin bu kısmına “Size

barış ulaştırmış kimselere” çevirisinden başka bir anlam verilemeyeceği görülecektir. (س ل م) S+L+M kökünden Kur'an'da 140 kullanım söz konusudur. Bu ayetlerin birçoğunda yukarıdaki ayete bu manayı verenler ibareye; *barış* ve *selam* manalarını da kullanmışlardır. Kaldı ki burada aslında, *din adına çıkabilecek savaşın* engellenmesi durumunun söz konusu olduğu açıkça bellidir. Ayette kendilerine barış teklifi ulaştırmış o din adına savaşa çıkmış olanlara; barış teklifi getirenlere لَسْتَ مُؤْمِنًا (leste mu/minen) “sen mü'min değilsin / siz güvenilen kişiler değilsiniz / size güvenilmez / sizde eminlik yok,” demeyiniz uyarısı yapılmaktadır...

Savaş zaten doğal olarak mümin olmayanlar ile yapılır. Ayetin temelinde; eğer karşı taraftan barış teklifi gelmişse, “aşırı gitmeyin” prensibi gereğince, ganimet uğruna bir savaşa tutuşulmaması vurgusu olduğu bellidir...

Savaş sürecinde barış teklifi ile gelenlerin ikrarına itimat etmek üzerine olduğu anlaşılan bu ayet; yorumla *insanları tekfir etmemenin* delili haline getirilmiştir. Ayetin belirlediği çerçeve bir uluslararası hukuk normu olmasına rağmen; masum bir yorumun (!) yaklaşım tarzına sığınarak, münafıkların işlerini kolaylaştıran bir ortam hazırlanmış olmaktadır. Bu işin bir cihetidir...

Diğer tarafta ise tekfir eden ve elinde bir kuvvet bulunduran kişi ya da grubun, gerçekten Allah'ın yolunda olduğunun delili nedir? Tekfir eden; kendisini, hangi gerekçe ve hangi kriter ile karşısındakini kırıp dökmeye yetkili görmektedir?

İnsanların böylesi türden bir işe soyunmuş olmaları gerçekten manidardır.

Durumun zorluğu, konuya ancak bu açıdan da ve samimiyetle bakıldığında anlaşılabilir. Haçlı savaşlarında bile, Allah ve din adına savaşıldığı ve her iki tarafın da karşısındakileri sapık saydığı unutulmamalıdır...

Araf 7/30

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ

Allah, bir kısmına hidayet etti, bir kısmına da sapıklık lâıyk oldu. Çünkü onlar Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi. Kendilerinin de doğru yolda olduklarını sanıyorlardı. (DİB Meali)

Bu ayette ise kendini doğru yolda sandığı halde Allah tarafından hareketleri onaylanmayan bir gruptan bahsedilmektedir. Üstelik kendilerini doğru yolda sayan, aslında şeytanların çizdiği yolda yürüyen bu grup, yollarının doğruluğundan emin olarak yaşamlarını sürdürmekte ve Allah adına mücadele edip dünyaya nizam vermede kendilerini yetkili görmektedirler...

Zuhruf 43/37

وَأَنَّهُمْ لَيَصْذُوثُهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ

Şüphesiz bu şeytanlar onları doğru yoldan alıkoyarlar da onlar, kendilerinin doğru yolda olduklarını sanırlar. (DİB Meali)

Oysa ki esas olan Allah'ın belirleyiciliğidir ve tüm değerlendirme de O'nun esaslarına göre yapılmalıdır. Bu çerçeveyi sunan ayetler çoğaltılabilir...[1]

O halde akla tek bir soru gelmektedir. Allah; kimi, hangi esaslara göre doğru yolda sayacaktır?

Bu kritik soruya cevap olarak ciltler dolusu kitaplar yazmak mümkündür. Biz ise sadece şu ayeti hatırlatmakla yetinelim.

Zuhruf 43/43

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ فَإِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Öyle ise sana vahyedilene sımsıkı sarıl. Şüphesiz sen doğru bir yol üzeresin. (DİB Meali)

Allah (cc) kullarına sürpriz yapacak değildir. O'nun, kulları ile olan iletişimde belirlediği ölçüler; insanların ölçemeyeceği hassaslık, doğruluk ve kesinliktir. Bu hassaslık, doğruluk ve kesinlik her iki taraf için de belirleyicidir ve vaz edilen ilkeler bağlayıcıdır. Öyleyse tek nirengi noktası değiştirilemez ölçü olan **vahiydir**. Tüm değerlendirmeler de **vahiy ile belirlenmiş ilkeler** üzerinden yapılmak zorundadır...

İnsanoğlu aslında, tüm cevapların içinde olduğu kaynaklar önünde açık iken imtihan olmaktadır. Bitiş zili çaldığında ise; yaşadığı dönem içinde, her türlü yapılanlar, tercihler ve neye inanılıp neye hizmet edildiği, artık insanın geri döndürülemez verileri olmaktadır. Geçirdiği hayat artık bireyin kara kutusudur... Aslında, kesinlikle işin şakaya gelir bir yönü yoktur. Ancak insanlar her nedense kendilerini; hep haklı tarafta olan, mükemmel, mazlum, ayrıcalıklı kişiler olarak görmeye meyillidir. Bunun sonucunda Allah'ın, diğer insanlar karşısında kendisini kayıracığını, eksikliklerini gidereceğini ve hesap gününde adeta sol şeritten hızlıca geçirileceğini düşünür! Bu beklentilerin tamamı, aslında sadece insanların kendilerini duygusal olarak tatmin ettikleri hayalleridir...

Fatır 35/5

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

Ey insanlar! Şüphesiz Allah'ın vaadi gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın. Sakın çok aldatıcı (şeytan), Allah hakkında sizi aldatmasın. (DİB Meali)

Şeytanın insanı aldatması, ancak vesvese şeklinde onu beklenti içine sokarak gerçekleşen bir şeydir.[2] Yoksa şeytan, insanın karşısına geçip tehditle ona bir iş yaptırarak durumda değildir ve buna gücü de yoktur.[3] Ama hal böyleyken şeytanın ve dostlarının güdümüne girmek işten bile değildir. Sonrasında ise insan ve cin şeytanlarının insanın yakasını bırakmadıkları aşikardır...

Araf 7/202

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

Şeytanlara kardeş olanlara gelince, şeytanlar onları azgınlığın içine çekerler, sonra da bundan hiç geri durmazlar. (DİB Meali)

Tüm bu süreçler ve tehlikeler karşısında insanın sığınabileceği güvenilir korunak neresidir?

Bu sığınağa nasıl girilir?..

Yukarıda fazlaca detayına girmeden, seçilmiş elçiler de dahil olmak üzere, insanın yegâne güvencesinin **vahiy** olduğu belirtilmişti. Bu tespit uzun uzadıya açıklamalar gerektirmemektedir. Zira; *bir imtihan süreci içinde olduğunu kabul eden yeryüzündeki her akıllı varlık* için bu yanıt, tartışmasız geçerli bir kabuldür...

Tuhaftır ki ayrışma, bundan sonra başlamaktadır!

Bakara 2/213

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ ۖ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere kitapları hak olarak indirdi. Kendilerine apaçık âyetler geldikten sonra o konuda ancak; kitap verilenler, aralarındaki kıskançlık yüzünden anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah iman edenleri, kendi izniyle, onların hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe ilettiler. Allah, dilediğini doğru yola iletir. (DİB Meali)

İnsanlar arasındaki bu ayrışmada; vahyin hangi kaynaktan, kimin aracılığı ile geldiği üzerinden girilen tartışmalar kişi ve/veya gruplar için belirleyici olmaktadır. Vahyin ana kaynağının Allah, onu getirenin de Cebrail olduğu konusunda genel olarak[4] şüphe yoktur. Problem, beşer ve insan düzleminde baş göstermektedir. Vahiy; her biri beşer olan *Nebîler* reddedilerek ya da ötekileştirilerek, daha iyi açıklama yaptığına güvenilen kişi ve gruplar üzerinden kurgulanıp Allah'a rağmen[5] paramparça[6] hale getirilmektedir. Sonuçta her grup, elindekiyle gururlanarak ortalığı kasıp kavurmaktadır!..

Rum 30/32

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا ۚ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

Dinlerini parçalayan ve bölük bölük olanlardan (olmayın. Bunlardan) her fırka, kendilerinde olan ile böbürlenmektedir. (DVM)

Üzerine odaklanacağımız ayrışma, aslında tam da bu ayette bahsedilen türdendir... Eski ümmetlerin yeni gelen elçiyi beğenmeyip dışlamaları bu yazının konusu değildir. Bu yazıda; önceki yazıda da[7] olduğu gibi Muhammed (as)'i nebilerin sonuncusu kabul

eden ve ondan bize intikal eden kitap olan Kur'an'ı tanıyıp iman edenlerin, vahiy ile olan ilişkilerine değinilecektir. Çalışmada **“niyet okuması”** asla yapılmayacak, sadece meal ve tefsirleri gözümüzün önünde olan müelliflerin; çıkarımlarının kaynağı olan *vahyin metnine* (Kur'an'a) yapılan ve olsa olsa (haşa) “yaratıcıya editörlük yapmak” şeklinde isimlendirilebilecek türden somut örnekler ele alınacaktır...

Bu söylemi somutlaştıracak başlıklar aşağıdaki gibi derlenmiştir.

- Gerekçesiz olarak, kelimenin anlamını değiştirme!
- Gerekçesiz olarak, **fiil**olan kelimelerin **isim** olarak (ya da tersi) çevrilmesi!
- Gerekçesiz olarak, **mazi**olan kelimelerin **muzari** olarak (ya da tersi) çevrilmesi!
- Gerekçesiz olarak, **müennes**kelimelerin **müzekker** olarak (ya da tersi) çevrilmesi!
- Gerekçesiz olarak, zamirlerin görülmemesi!
- Gerekçesiz olarak, **akıllı varlıklara**ait zamirlerin **akılsız varlıklara** atfedilmesi!
- Gerekçesiz olarak, ana metinde olmayan kelimeleri çevirilere ekleyerek anlamı saptırma!
- Kavramların geldiği vezinlere/Bab'lara ait kurallarının anlama yansıtılmaması!
- İsm-i Mevsullerin (ilgi zamirleri) bağlantılarının, Kur'an dışından rivayetlerle kurgulanması.

Aslında bu başlıkların her birinin altına, Kur'an çevirileri içerisinde sokulacak tek bir örnek dahi bir cinnet ve cinayet alametidir...

“Kuran Ayetlerine Anlam Vermede Keyfilik! – 1” başlıklı aynı konudaki ilk makalede aslında bu başlıkların hemen her birinden birer ikişer örnek verilmişti. Açıkçası o yazıyı kaleme alırken, verilen örneklerden birinin dahi duyanı hoplatacağını ve bu tür cinayetlere yataklık etmenin ağır sorumluluğunu hissettireceğini ummuştuk. Özellikle; Kur'an üzerine çalışmalar yürüten, meal çıkaran, tefsir yazan, Arapça bilgisiyle övünen ve bundan geçimlik ya da bir ayrıcalık elde etmiş hemen hiç kimsenin, konuya sarıldığına ve bir dönüşüm başlattığına şahit olmadık. Oysa günümüzün teknik olanaklarıyla birçok çözümlemeyi analitik bir yaklaşımla *en azından soru(n) olarak* ortaya koymak oldukça kolay ve mümkün hale gelmiştir. Esas olan da sorunun kendisidir. Ancak ne yazık ki kendisine soru sorulanlar ya da sorun iletilenler; soruyla değil, soranın kimliği ve yetersizlikleriyle meşgul olmayı tercih ederek, malum ezberlerini topluma empoze etmeyi sürdürmeyi tercih ediyorlar...

Oysa ki “*sadece ama sadece* vahyin metnine ve kurallarına tamı tamına uyma dirayetini ayakta tutmak” temel kabul olmalı değil midir?

Uygulama ise maalesef hiç de böyle olamamakta, nüzul sebepleri ile kült haline getirilmiş; hikayeler, rivayet ve İsrailiyat'ın yanı sıra insan uydurması yorumlarla geliştirilen müktesebatın baskısı altında kalınarak oluşturulmuş genel kabullerin dışına çıkılamamaktadır. Yani Kur'an'ın kelimeleri; tüm meşru gramer kurallarını hiçe saymak pahasına, kafada var olan ve çoğu İsrailiyat'a ait hikayelere uygun hale getirilmekte, Allah'ın indirdiğinin (tenzil) ve ulaştırdığının (inzal) kendi içindeki (ayetler arası) bağlantılarının hiçbir önemi kalmamaktadır.

Müslümanlar bu bağlamda İsrailiyat'a nispetle “Sebeb-i Nüzûl/Nuzûl Sebepleri” başlığı altında bir disiplin oluşturarak kendilerine aşılabilir bir duvar örmüşlerdir.

Sebeb-i nüzûl, iniş sebebi demektir. Kur'an-ı Kerim'in bazı sure ve ayetlerinin, bir kısım olaylar sebebiyle inmesine bu isim verilmiştir. Her âyet için bir nüzul sebebi yoktur. Nüzul sebeplerini bilmenin yolu sahih hadislerdir. Bir olay birçok âyetin inmesine sebep olabilir. Nüzul sebeplerinin bilinmesi, âyetlerin anlamının ve emredilen şeyin hikmetinin anlaşılmasını kolaylaştırmaktadır. (Kaynak: Diyanet Kur'an Sözlüğü)

Allah'ın (haşa) niyetini okuyan bu disiplin; “âyetlerin anlamının ve emredilen şeyin hikmetinin anlaşılmasını kolaylaştırmaktadır” gibi masum (!) bir maskenin ardında, tüm manalara şekil vermektedirler.

Halbu ki bu Şeytanın metodudur!.. Allah Adem'e şeytanın apaçık bir düşman olduğunu,[8] bulunduğu yerde sıkıntı çekmeyeceğini[9] bildirmesine rağmen şeytan ademe bilgiçlikle yaklaşıp ona yasaklanan şeyin esbab-ı nüzulünü bildireceğini söylemiştir.

Ta Ha 20/120

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ

Nihayet şeytan ona vesvese verip şöyle dedi: “Ey Âdem! Sana ebedîlik ağacını ve yok olmayan bir saltanatı göstereyim mi?” (DİB Meali)

Demek ki Adem'e vahiy yetmemiş,[10] bir başkasının vahyi açıklamasının lüzumunu hissetmiştir!..

Günümüz müellifleri için yaklaşık 500 ayet üzerine oluşturulmuş olan Sebeb-i Nüzûl kültü de adeta, konforlu asfalt bir yol gibidir. Ne var ki bu yolu kimin inşa ettiği hiç sorgulanmamakta, tıpkı en baştaki ayette (72/5) belirtilen yaklaşım ile güvenli sanılan bu yol üzerinde sorgulamaksızın seyahat edilmektedir...

Oysa otomobil ile yola çıkıldığında, görülen tabelalar karşısında her sürücü bir tavır geliştirmek zorundadır. Hiç kimse o uyarıların dikkate alınmaması gerektiğini söyleyemez. Çünkü oradaki uyarılar karşılaşılabilecek fiziki durumların habercisidir. Kur'an ayetleri de tıpkı bu trafik levhaları gibidir. Ancak yaratıcımızın varlık sahnesinde yolumuza diktiği bu tabelalar, nedense hiç dikkate alınmamaktadır. Hür iradesiyle, vahyi

ret edenleri bir kenara bırakalım... Ulema, hoca, ilahiyatçı, akademisyen sıfatlarıyla kendisini, Allah'ın belirlediği yol üzerindeki işaretler arasında konumlandırıp insanları yönlendirenleri nasıl değerlendireceğiz?..

Bu sitedeki yazıları yayınlayanların da aynı değerlendirmelere tabi kılınacağı ironisi de akıldan çıkarmadan şöyle bir cevap ile yukarıdaki soruyu da açıklamış olalım...

Öncelikle kişisel olarak kimseye hocalık yapmak ve yol göstermek gibi bir derdimiz olmadığını, hiçbir surette örnek olma iddiamızın da bulunmadığını her fırsatta belirtiyoruz. Bizim yaptığımız şey; insanların yaşamları süresince, yollarının üzerine Allah'ın yerleştirdiği tabelaları, **kendimiz için** doğru anlama çalışmasıdır. Bu maksatla yolumuz üzerinde şeytanın; Allah'ın tabelalarının tam da önüne diktiği sahte tabelaları[11] gücümüz nispetinde ayıklamaya çalışıyoruz. Sahte tabelaların son derece bildik ve tanıdık olması karşısında nasıl altüst olduğumuz tahmin edilemez!.. Onun için yazının girişindeki Cin 72/5 ayetini, şeytanın doğru yolun üzerine oturacağı vaadiyle, (7/16) insan ve cin şeytanları ayetlerinden[12] bağımsız anlamıyoruz. Ortaya koyduğumuz örnekler ve bu örnekler ile bağlantılı meseleleri; somut, analitik ve üzerinde yorum gerektirmeyen bir platforma oturtmanın aracı olarak ise gramer kurallarının tam olarak belirleyici olduğuna inanıyoruz.[13] Hud 11/2 ayeti orada dururken; Kur'an'ın kendisinin belirlediği ölçüler ile önyargısız olarak kişisel yorumları bir tarafa bırakarak onu anlamaya çalışmanın daha güvenli başka bir yolunu biz bilmiyoruz!.. Yüzeysel bir çalışma ile dahi görülen şudur ki; gelenek adıyla kemikleşmiş müktesebat, hemen her adımına şeytanın çeldiriciler yerleştirdiği bir yapıya dönüşmüştür... Her türlü sorgulamanın önüne set çeken bu yapı, sürü haline getirdiği insanlara sadece nasıl davranılacağını değil nasıl düşünüleceğini de empoze etmektedir. Günümüzde bu yapıya en şiddetli karşı çıkanların bile oradan beslendiklerini görmek akla ziyan bir durumdur. Özellikle Kur'an'ı Kur'an ile anlamalıyız metodunu savunanların, çözümlemelerinde kendilerini bu ilkeye mecbur kılmamaları anlaşılır gibi değildir...

Mesela; metin içindeki görevi, konuları ayrıştırmak ve fiilin muhatabına işaret ederek ayetler arasındaki bağlantıları ortaya çıkarmak olan İsm-i Mevsulleri, küçücük bir sıkışıklıkta bile yok sayarak konuları kapalı hale getirip sonra da açıklamak için Kur'an dışı kaynaklara sarılmak başka nasıl değerlendirilmelidir? Kur'an'ın ortaya attığı herhangi bir mesele Kur'an içinde anlaşılıp çözülecek yerde; hadis, rivayet, nüzul sebepleri, tarih, arkeoloji, delili muğlak ulema görüşü, İsrailiyat, gelenek ya da insan tercihleriyle şekillenmiş oluşumlar ve yorumlar ile Kur'an dışı kaynaklar tercih edilerek çözümleniyorsa, orada "Kur'an'ı Kur'an ile anlama" ilkesinden bahsedilemez!..

Sözün özü şudur! Kur'an'ı Kur'an ile anlama dışında hiçbir yöntem bizi tatmin etmemektedir. Bir tutam Kur'an, bir tutam rivayet, bir tutam da ulema(!) yorumuna şiddetle karşıyız... İşte tam da bu gerekçeyle kendimize bir yol çizdik ve ilerlemeye çalışıyoruz. Bu yazı da sitemizdeki[14] diğer yazılar da Kur'an'ı anlama çabamızın çıktılarıdır. Bu yaklaşımın temelinde; din gününde herkesin hesabını, bireysel olarak

vereceği gerçeği yatmaktadır. Kur'an yaşam süreci içinde; fuadımıza[15] vahyin birliğini değil de yol göstericiliğe soyunan ulemanın güvenilirliğini koymanın, gözleri vahye kapayıp ulema rehberliğinde yola koyulmanın, en hazin sonun başlangıcı olacağını gösteriyor!..

Allah'ın, vahyinde hiçbir şeyi eksik bırakmadığına inanmak, olmazsa olmaz yaklaşımdır.

Enam 6/38

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ ۚ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

Ne yeryüzüne bağımlı dabbe (cin)'lerden ne de her iki boyutuyla öfkeli (düşman) şekilde durmadan koşturuyor olanlardan (şeytan) hiçbir sizin emsaliniz olan ümmetlerden başka bir şey değildir. Biz O Kitap'ta hiçbir şeyden eksik bırakmadık. Sonunda hepsi (ümmetlere bölen) rableriyle birlikte, bir araya getirilecekler. [16]

Bu anlayıştan en ufak bir taviz, savrulmayı başlatacaktır. Elinde vahiy olan Adem'e şeytanın yol göstermeye kalkması[17] ve Ademin de buna olanak vermesi,[18] tefsir yoluyla (esbab-ı nuzül) kişi ile vahiy arasına girilerek saptırmanın ilk örneğidir... Tam da bu sebeple Kur'an, ancak Kur'an ile anlaşılmalı, aradaki tüm kişi ve kaynaklar Vahy'in (Allah'ın sözünün) üzerine delil olmaktan çıkarılmalıdır. Ancak ne hazindir ki insanlarımız azimle; "Kur'an yeter!" diyemeyen, dolayısıyla gerçeği ve çözümleri ek kaynaklardan ve/veya insanların oluşturduğu birikimler ile temellendirmeliyiz diyebilen, rabbi nitelikli yol göstericilerin önderliğinden felah bulma gayretindeler... Şeytan denilen unsurun cirit attığı ortamda geleneğe ait müktesebattan kopyala yapıştır yapan müellifler ise maalesef Müslüman olmak arzu ve isteğinde olanları oyalamaktalar...

Bu muazzez dinde ayrıcalıklı bir sınıfın olamayacağı resulün uygulamalarıyla da açıkça belliyken Yahudi ve Hristiyanların oluşturdukları tüm uygulama ve müesseselerin ihdas edilmiş olması hayret vericidir. Kilise, papaz, havra, rahip, kohen vb tüm rabbiler eleştiriye tabi tutulurken; öğretmenlik ile yetinilmeyip hoca, şeyh, ulema gibi muhtelif titrler altında, işi sırf din olan ve bu işten geçimlik sağlayan ve dinin anlaşılmasını da bilenler topluluğu adı altında ancak bu taifeden oluşan grupların onayına bağlayan sınıflar ihdas edilmesi, ayrı bir tuhaftır. Bu olgunun Kur'an'a söyllettirilmesi ise işin en acı tarafıdır. Herkesi doğrudan vahye yöneltmek yerine Tevbe 9/11, Neml 27/52, Fussilet 41/3 vb ayetleri, adeta seçkin insanlardan müteşekkil karar verici konsüller oluşturulması gerektiğine delil göstermek, anlaşılır gibi değildir...

Böylesi toplulukların anlayışları; tarih boyunca hâkim siyasi unsurların anlayışları ile harmanlanıp şekillenmiş ve oluşturulan müktesebat da İcma, meshep, tarikat vb adlarla geleceğe miras bırakılarak kemikleştirilmiştir. Hemen her dönemde dünya üzerinde; kalıcılık, geçim, beklenti, menfaat, korku ve diplomasi üzerine oluşturulan yasaları bina edenlerin değirmenine su taşıyanlar da temelde hep profesyonel din insanları olmuştur...

Muttaki olanlar, varlığa karşı kendini sorumlu addederler. Kur'an ayetlerine verilen çelişkili ve evrensel olmayan manalar ile ilgili ileride sıralayacağımız örneklerin akli selim üzerinde etki edeceğini umuyoruz.

Vahyin önünde nasıl tuzaklar kurulduğunu anlamaya bir nebze olsun gösterge olabileceği temennisiyle...

Bakara 2/2

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ۚ فِيهِ ۖ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

İşte o Kitap budur; içinde şüpheye yer yoktur. Müttakîler için rehberdir. (SV Meali)

Hasan Mustafa ARSLAN

[1] Bkz. Kur'an; Araf 7/186; İsra 17/97; Kehf 18/17; Rum 30/29; Sebe 34/24; Zümer 39/23, 36-37; Mümin 40/33; Zuhuf 43/37; Casiye 45/23

[2] Şeytanın insanı aldatması üzerine yapılmış bir çalışmaya şu linkten ulaşılabilir. http://hasanmustafaarslan.com/seytan-ve-faiz-iliskisi/#_ftnref8

[3] Bkz. Kur'an; Hicr 15/42; Nahl 16/99, 100; İsra 17/65; Sebe 34/21;

[4] Bu ifade; ateistler, kitabın elçinin uydurması olduğunu iddia edenler ile Cebrail ve Mikail'e düşman olanların (Bakara 2/97, 98) varlığı sebebiyledir.

[5] Bkz. Kur'an; Hud 11/2

[6] Bkz. Kur'an; Hicr 15/91

[7] Makale; Kuran Ayetlerine Anlam Vermede Keyfilik! –
1; <http://www.tuvavadisi.org/kurani-tahrif-ayetlere-anlam-vermede-keyfilik/>

[8] Bkz. Kur'an; Ta Ha 20/117

[9] Bkz. Kur'an; Ta Ha 20/118,119

[10] Allah bir insan ile vahiy dışında ilişki kurmaz. Vahyin ne şekilde iletildiği ise Şura 42/51'de belirtilmiştir.

[11] Bkz. Kur'an: Araf 7/16

[12] Bkz. Kuran: Enam 6/112; Nas 114/6

[13] www.tuvavadisi.org sitesinin Metod bölümünde, "Bildiri" başlığı ile yer alan yazının 4. Maddesine bakınız. <http://www.tuvavadisi.org/kuranin-cozumsel-yapisi-hakkinda-temel-kabuller-bildiri/>

[14] www.tuvavadisi.org

[15] Kur'an'da kalp ile ilgili olarak; 19 yerde Fuad 168 (ف أ د), 46 Kulub (ق ل ب), 46 Sudur (ص د ر) kavramları geçer. Fuad merkezdir ve sabittir. Kulub ise sürekli döner.

Duyu organları ile aldığı bilgileri hangi kaynaklar ile (vahy ya da vahiy dışı bilgiler) değerlendirdiği önemlidir. Sudur ise önceki ikisi ile oluşturularak verilen kararlardır. Bu kararı kişi açığa çıkarmayıp içinde saklı tutabilir. (3/29)

[16] Bu ayetin tercümesinin gerekçelerini görmek için lütfen şu makaleyi inceleyiniz: SÜLEYMAN (as) ve ZULKARNEYN -23- KONUŞAN KUŞLAR (3); <http://www.tuvavadisi.org/suleyman-as-ve-zulkarneyn-23-konusan-kuslar-3/>

[17] Bkz. Kur'an; Ta Ha 20/120

[18] Bkz. Kur'an; Ta Ha 20/115

Önemli Not;

Tüm yazı ve videolarımızda bu çalışmalara başladığımız ilk dönemlerden itibaren ifade ettiğimiz şu gerçeğin bilinmesini önemle rica ederiz. ***“Ulaşılan bulguların delilleri mümkün olduğu kadar belirtilmesine rağmen, yazı ve videolarımızda ifade edilenlerin tamamı, sadece Kur'an'dan anladıklarımız olup, asla bizzat Kur'an'ın kendisi değildir. Tek amacı; Allah'tan başka hiçkimsenin maddi-manevi tasallutu altına girmeden ve hiç kimseyi de maddi-manevi bir tasallut altına sokmadan Kur'an'ı anlama çabası olan bu çalışmalar, gelişmeye ve geliştirilmeye muhtaç olup, Kur'an üzerinden ulaşılan bulguların tamamı kaynak belirtilmeden herkesin istifadesine açıktır.”***